

Андрей Шептицкий

29.07.1865 - 01.11.1944

Величава постать митрополита
Андрея Шептицького і нині, на
порозі третього тисячоліття,
викликає подив і захоплення
кожного, хто знайомий з
жертвним життям цього великого
мужа Української Церкви і
культури, гуманіста і щедрого
мецената мистецтва

ДИТИНСТВО

МАТИ І СИН

Певний час перебуваючи разом з батьками у Парижі, вивчала приватно живопис .

Вервиця – це було його перше апостолування в родині; чи він намовляв своїх братів, чи навчав, чи може вони самі йшли за його прикладом, не знаю, але без будь-якого впливу з мого боку за деякий час я побачила, що кожний з них має завжди вервицю в кишені, що молиться на ній і що засипляє з нею, обмотаною довкола ручки. Пишу про це, що я бачила і як я цю річ зрозуміла

- ❖ Від своєї матері, графині Софії Шептицької з Фредрів, успадкував малярський хист, тонке чуття краси і, взагалі, замилювання до образотворчого мистецтва.
- ❖ З матір'ю Митрополита лучила рідкісна спорідненість душ. Разом вони подорожували по мистецьких центрах Європи, відвідували виставки і музеї, вивчали історію мистецтва, дискутували

ВНЕСОК У КУЛЬТУРУ

- Послідовна і далекоглядна культурно-національна політика Митрополита найкраще виразилась у його конкретній благодійній діяльності - як засновника Національного музею у Львові, у 1905 році ,який був урочисто відкритий в 1913 році і переданий у власність українського народу, опікуна численних культурних установ, - у тому числі першої в Галичині української мистецької школи О. Новаківського - і врешті, як спонсора багатьох українських мистців.

- . Одним із перших у Галичині А. Шептицький оцінив красу та високу естетичну вартість давнього українського іконопису і водночас прекрасно орієнтувався у класичному європейському мистецтві. Ще в молодості був він за свідченням його матері¹⁰, неперевершеним гідом по палацах і музеях Рима.
- одне слово, був обізнаний з новими естетичними концепціями у європейському мистецтві зламу століть, пов'язаними з модерном, неоромантизмом, символізмом. Якщо до цього додати ґрунтовні філософсько-теологічні знання Митрополита, його глибоке осмислення правд християнської етики і філософії, обізнаність із вченнями східних релігій, то перед нами постає образ людини рідкісної як на свій час, широти філософських та естетичних поглядів. Саме ця широта теоретичного горизонту допомагала А. Шептицькому правильно зорієнтуватись у ситуації, яка склалася в українському мистецтві на початку ХХ століття, коли він саме вступив у високий сан церковного архипастиря.

МЕЦЕНАТ ХУДОЖНИКІВ

- Як меценат мистецтва цей архипастир Української Церкви втілював у своїй особі дуже рідкісне поєднання рис, яке робить його постать справжнім феноменом в історії української культури взагалі й образотворчого мистецтва зокрема.
- З одного боку, це можновладець, що перебував на найвищих щаблях церковної та світської ієрархії в суспільному житті тогочасної Галичини. У його руках були недоступні багатьом можливості практичної реалізації ідей.
- З другого боку – це українець, який зусиллям власної думки прийшов до національної свідомості, а тому особливо чуйно дбав про гідність та інтереси свого поневоленого народу.

Митрополит з його європейською освіченістю, як рідко хто в той час у Галичині, розумів гостру потребу виходу українського мистецтва з глухого кута провінційної відсталості й обскурантизму на широкі обрії загальноєвропейських шукань. Це і визначило його політику як мецената художників

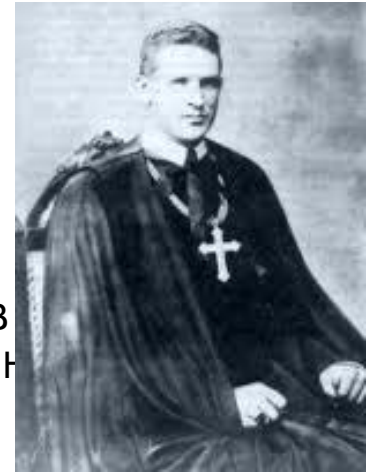

ОФІЦЕР-ЧЕРНИЦЬ

- ❑ . Служив офіцером в австро-угорській армії. У 1888 році перервав військову кар'єру і прийняв чернецтво, одержавши ім'я Андрій
- ❑ Послушник католицького згромадження Східного обряду св. Василя (1886).
Присвячений в сан пресвітера в Перемишлі (1892). Єпископ Станіславівський, суфраган Львівської єпархії (1899).
- ❑ Архієпископ і митрополит Львівський (1900).
За його клопотанням створено Екзархат Католицької Церкви Східного обряду в Канаді (1912).

■ Чернецтво

- Навесні 1888 року Роман разом з матір'ю побував аудієнції у папи Лева XIII, якому сказав про бажання вступити в василіани.
- Нарешті, 28 травня після захисту докторату права Ягеллонського університету його прийняли в послушники Добромильського монастиря Василіянського чину. При постригу він отримав ім'я Андрій. Продовжив вивчення богослов'я у колегії о.Иезуитов в Кракові.
- У 1891 році їздив до старообрядцями в Білу Криницю. Пізніше допоміг відкрити їм каплицю у Львові на вулиці Петра Скарги. Наступного року склав вічні монаші обіти в Кристинопольском монастирі і висвячений в ієромонахи єпископом Юліаном Пелешем.
- 11 вересня 1892 року новий священник звершив першу Божественну літургію в Прилбичах. Незабаром був призначений вихователем новоначальних ченців у Добромыльском монастирі, пізніше став радником настоятеля, викладав грецьку мову. У 1896 році очолив монастир св. Онуфрія у Львові.

ДЕЯКІ ЕТАПИ З ЖИТТЯ (НАУКА, СВЯЩЕНСТВО)

- ❑ Вступив в австро-угорську армію, але внаслідок слабкого здоров'я залишив службу.
- ❑ Закінчив юридичний факультет Вроцлавського університету, доктор права (1888).
- ❑ З 1887 близько спілкувався з представниками українського націоналістичного руху. .
- ❑ Вивчав філософію і теологію у Кракові отримав ступінь доктора.
- ❑ З 22.8.1892 священник у Перемишлі, потім у Добромілах.
- ❑ З 20.6.1896 ігумен монастиря Св. Онуфрія у Львові, професор теології єпископ.
- ❑ З 17.12 1900 митрополит Галицький, архієпископ Львівський та єпископ Кам'янець-Подільський .

ПОЛІТИК

- Активно займався політикою, депутат Галицького сейму, член австрійської Палати панів.
- У 1906 на чолі делегації жителів Галичини звернувся до імператора Франца-Йосифа I з проханням про надання українцям рівних прав з іншими підданими. Видатний діяч міжнародного українського руху, користувався величезним авторитетом серед української діаспори в усьому світі
- 18.9.1914 заарештований і висланий до Києва, а потім до Новгород, Курськ і, нарешті, в Суздаль.
- Після Лютневої революції 1917 звільнений із заслання.
- Ініціатор створення в березні 1917 р. у Петрограді Синод Російської католицької церкви.
- В 1917 призначив М. Цегельського екзархом уніатської церкви на Україні. В кінці 1917 повернувся до Львова, активно підтримував ідею створення незалежної української держави.
- В 1918-19 член Української Національної Ради,

ПЕРША СВІТОВА ВІЙНА

- З початком Першої світової війни активність уніатського митрополита зростає ще більше. Честолюбство таємного примаса російських католиків ще більше надихає Шептицького у разі перемоги Австрії і Німеччини він може сподіватися на патріаршество всієї Русі.
- Митрополит Андрей активно підтримує акції австрійського уряду, спрямовані на формування українських воєнних підрозділів - так званих <січових стрільців>,- закликаючи до виконання військового обов'язку в ім'я габсбургів Австро-Угорщини
- . Вже в перші дні війни Шептицький звертається до пастви з посланням: <Дорогі мої, в дуже важливий час ведеться війна між нашим цісарем і московським царем, війна справедлива. Московський цар не міг перенести, що в Австрійській державі ми, українці, маємо свободу віросповідання і політичну волю. Він хоче забрати у нас цю свободу, закувати нас в кайдани. Будьте вірні цісареві до останньої краплі крові>
- Однак планам Шептицького не судилося втілитися в життя. Російська армія стрімко наступала, та вже 3 вересня 1914 р. російські війська вступили до Львова. 19 вересня митрополит Андрій був висланий до Росії

ЗБЕРІГАЧ УКРАЇНСТВА

На своєму поданні імператору Францу-Йосифу в 1901 митрополит просив дозволу заснувати український університет. Про це пізніше він неодноразово говорив на сесіях Австрійської палати панів, поки не дочекався 12 років потому декрету імператора, відповідно до яких заняття повинні були початися в 1916 році.

- До першої світової війни він на власні кошти побудував народну лікарню і гуртожиток (бурсу) для паламарів у Львові на вулиці Пера Скарги.
- .Послав в Римі церковно-історичну місію для пошуку, вивчення та копіювання документів, що стосуються історії України і Київської митрополии.
- 24 квітня 1908 він засудив політичне вбивство польського намісника Галичини графа Андрія Потоцького українським студентом Мирославом Січинським. За це митрополита закидали тухлими яйцями радикали з української діаспори під час однієї із зарубіжних поїздок.
- На початку 1914 року виступив напередодні виборчої реформи із закликом до примирення поляків та українців у Галичині.

Українські інтелігенти назвали його батьком та захисником

Михайло Антонович Шумко

Дякую за увагу!

Роботу виконувала
учениця 10 класу
колегіуму-інтернату " Знамення "

Звір Руслана